

1833

2. Beh. af Lovf. om Udførb. af reglement. Bestemm. for Benytt. af Savne.

1834

denne Forhandling videre, men vil kun, lige overfor hvad den ærede Indenrigsminister sidst sagde, gjøre opmærksom paa, at hvad den ærede Minister kan oplyse fra hans vistnok meget værdifulde Tiltræden til Ministeriet om, hvad der i den Retning er slet siden den Tid, forekommer mig at ligge aldeles udenfor det Spørgsmaal, hvorom der her er Tale, og naar han har gjentaget, at dette naturligvis heller ikke kunde have den fjerneste Indflydelse paa Bedømmelsen af denne Sag, saa maa jeg sige, at jeg overhovedet ikke ser, hvorfor han da er fremkommen, dermed. Det forekommer mig aldeles forunderligt, at han vilde fremsætte disse Oplysninger; men han har heller ikke fremsat dem som Noget, som han mente, ligefrem slet ikke vedkom Sagen, thi selv i sit sidste Foredrag sagde han om disse Oplysninger: uagtet de vise, at man har havt det rette Syn paa Sagen. Han vilde dog altsaa endnu hævde, at de skulde bevise, at Ministeriet havde havt det rette Syn paa Sagen, da den foreløbige Lov blev udgiven; men naar det er dette, han vilde vise, saa har det ikke været uberettiget af mig at tro, at han havde anført dem netop af det Hensyn, han saaledes selv vedkjendte sig, saa kan jeg forstaa, at han har bragt dem frem. Men skulde det være rigtigt, som han siger, at de selvfølgelig ikke have nogen Betydning, saa kan jeg ikke se, hvorfor de ere komne frem, naar det ikke er for Andet end for at oplyse os om, at han er bleven Minister siden den Tid og veed, hvad der er passeret i Ministeriet efter den Tid. Men, som sagt, her ved denne Sag og paa dette Stadium vedkommer det os ikke.

Indenrigsministeren: En saadan værdifuld Oplysning vilde jeg virkelig have anset det for aldeles ufornødent at give ved denne Leilighed. Jeg vil blot bemærke, at, naar jeg har anført disse Omstændigheder, saa har jeg anført dem som Fakta, som bestemte paaviselige Fakta, der have godtgjort, at man har set rigtigt paa Sagen inden den 10de April d. A. Omstændighederne havde jo været ganske andre, hvis det havde viist sig, at man ikke havde faaet nogen Petroleumstilførsel; det kunde jo være, at der slet intet Petroleum senere var indført. Man maa dog altsaa, naar der udstedes en Lov, som har Hensyn til Fremtiden, erkjende, at senere indtraadte faktiske Omstændigheder, der godtgjøre, at man har set rigtigt paa Forholdene, da man udstedte den provisoriske Lov, maa have et Værd for Bedømmelsen af, om der blev handlet rigtigt eller ikke. Jeg har sagt, at det juridiske Ansvar selvfølgelig

ikke kunde blive afficeret i nogen væsentlig Grad af disse Oplysninger, men at det forekom mig for Thinget at maatte være meget afgjørende ligeoverfor Spørgsmaalet om Udtalelsen af en Misbilligelse, om den senere Tid har godtgjort, at man ved Lovens Udstedelse havde det rigtige Syn paa Forholdene.

Ordføreren: Jeg hører altsaa nu, at det, som den ærede Minister, da han anden Gang havde Ordet, bebrejdede mig at have omtalt som Noget, der efter hans Formening ikke vedkom Sagen, indrømmer han nu i sit tredje Foredrag at vedkomme Sagen ganske overordentlig, idet han siger, at han var pligtig til at anføre det som Noget, der skulde paavise Ministeriets Forudseenhed. Altsaa i sit sidste og i sit første Foredrag mener den ærede Minister, at hans Oplysninger have ganske overordentlig Vægt, men i sit andet Foredrag anfører han overfor mig, at jeg skulde have taget fuldstændig fejl, naar jeg antog, at det var anført som en Undskyldning for den provisoriske Lov. Jeg glæder mig over, at jeg nu har faaet Ministerens Indrømmelse af, at jeg har forstaaet ham rigtig, da jeg antog, at i det, som han ansøgte i sit første Foredrag om Ministeriets Forudseenhed, laa der en Undskyldning for, at det havde udstedt en foreløbig Lov.

Indenrigsministeren: Det er altfor farligt at gjøre nogen Indrømmelse overfor det ærede Medlem, og da han reasumerer, skal jeg ogsaa tillade mig at gjøre det. Da jeg ansøgte de faktiske Omstændigheder, der ere indtraadte efter den 10de April dette Aar, sagde jeg, at dette ikke kunde have nogen Indflydelse paa den juridiske Side af Sagen, paa Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Lovligheden af den foreløbige Lov. Derefter bebrejdede det ærede Medlem i meget stærke Udtryk, at jeg vilde anføre Noget, der var slet efter den 10de April, som en Omstændighed, hvortil der kunde være taget Hensyn ved Udstedelsen af den foreløbige Lov; thi kun hvad der laa for før den 10de April dette Aar kunde juridisk influere paa Bedømmelsen af, hvorvidt man den 10de April kunde udstede en foreløbig Lov eller ikke. Jeg gjorde da opmærksom paa, at jeg selv netop havde gjort den Bemærkning, som han nu havde fundet sig foranlediget til at gjøre. Dette er vort Mellemløbende. Jeg afviklede det derhen, og det vil Lidenden vise, at, hvad den ærede Ordfører bebrejdede mig, at jeg ikke havde anført, det